Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ και ΔΜΔ

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΠΟΛΛΟΙ είναι οἱ μεγάλοι ἄνθρωποι ποὺ φοιτοῦν στὰ πανεπιστήμια τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης; — Κι' ὅταν λέμε μεγάλους, δὲν ἐννοοῦμε τοὺς σαραντάρηδες καὶ πενηντάρηδες φοιτητές. — Αὐτοὶ εἶναι ...νεαρούλήδες μποροστὰ στοὺς ἡλικίας 65 καὶ 70 ἐτῶν φοιτητές, ποὺ παρακολουθοῦν μὲ ξεχωριστὴ ἐπίδοση μάλιστα, ἀνελλιπῶς τὰ μαθήματα. ΟΙ «ΠΡΑΣΙΝΟΙ» ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΟΠΩΣ ΤΟΥΣ ΟΝΟΜΑΖΟΥΝ, φοροῦν κοκκάρδες μὲ τὰ χρώματα τῆς ἐλπίδας, συναναστρέφονται μὲ νέους σὰν νὰ εἶναι συνομήλικοί τους. — Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὑπερώριμοι φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες ἔχουν προτίμηση στὴ φιλολογία, τὴν ψυχολογία καὶ τὴν ἱστορία τῆς Τέχνης. — Οἱ «πράσινοι» φοιτητὲς δὲν ἔχουν ἐπαγγελματικὲς φιλοδοξίες, ἀλλὰ τὶς γνώσεις ποὺ ἀποκτοῦν τὶς θεωροῦν πολύτιμες.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Κατσλλήλους ἀνθρώπους

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ λοιπὸν νὰ συνειδητοποιήσουν οἱ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἔχοντες τὴν μέρμνα τῶν δημοσίων σχέσεων, ὅτι ἡ ἐπίκαιρη ἐνημέρωση δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνο τὶς ἐφημερίδες καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν κοινὴ γνώμη, ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ τὸν πιὸ ἐνδεδειγμένο τρόπο προβολῆς τῆς δραστηριότητος μιᾶς ὑπηρεσίας. Μπορεῖ νὰ νομίζουν μερικοὶ ὅτι ἡ προβολὴ αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται μὲ ἀσυγκρότητους ἐπαίνους. Ἀλλὰ θὰ πρέπει κάποτε νὰ μάθουν ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸ κοινὸ μιᾶς κάποιας ποοσδευμένης κοινωνίας δὲν ἀποκτᾶ εὐνοϊκὴ προδιάθεση γιὰ κάτι, ἐὰν αὐτὴ νὰ τοῦ δοθοῦν τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ κρίνει, προσπεθοῦν νὰ τοῦ ὑποναταχθοῦν τὴν κρίση καὶ μάλιστα μὲ κατασκευασμένα κομπλιμέντα.

Ἂς εἶναι βέβαιοι ὅσοι προσπαθοῦν νὰ προβληθοῦν μὲ τὸν ἀβέβαιο καί... ἀπαρχαιωμένον αὐτὸ τρόπο, ὅτι ὄχι ἁπλὸς ματαιοπονοῦν, ἀλλὰ καὶ προσφέρουν τὴν χειρότερη ὑπηρεσία στὴ φήμη τους. Ἀφοῦ ἀπὸ τὴν πρώτη κιόλας ἀράδα, θὰ μυριστῇ ὁ ἀναγνώστης τό... λάβανι (καὶ μάλιστα... σέλφ σέρβις) καὶ ἂν δὲν χαιρετήσῃ εἰρωνικά, τουλάχιστον θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀνάγνωση τῆς εἰδήσεως αὐτῆς.

Ἀλλωστε ἡ σωστὴ ἐπιτέρως θὰ πρέπει νὰ χαίρονται γι' αὐτὸ τὸ δεῖγμα ὡριμότητος ὅσοι πρωταγωνιστοῦν στὴν ἀλλαγὴ νοοτροπίας τοῦ Ρωμαιοῦ, σκοπεύοντας τὸν ὑψηλὸ καὶ ἀληθινὰ μεγαλειώδη στόχο τῆς ὑπευθυνότητός του. Ἀλλοιῶς στὴ βάσει αὐτὴ τῆς προσπαθείας δρίσκεται ἡ ἀντικειμενικὴ πληροφόρηση, ἡ ὑπεύθυνη ἐνημέρωση. Καὶ τοῦτα τὰ πράγματα εἶναι ἐφικτὰ ὅταν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κάθε ὑπηρεσία, τὸ κάθε διακριμένο πρόσωπο ἐξοστρακίσῃ τὸ ναρκισσισμὸ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅταν οἱ δημοσιογράφοι ἔχουν τὶς δυνατότητες νὰ παραλαμδάνουν καὶ νὰ προσφέρουν μόνον εἰδήσεις καὶ ὄχι μόνον τὸ στοιχεῖα ἐκεῖνα τῆς εἰδήσεως, ἡ ἑνὸς γεγονότος, ποὺ μποροῦν εὐκερῶς νὰ γίνουν καὶ ὁ κομβὸς τῆς σχετικῆς πλοκῆς ἀληθινοῦ δραμάτου.

Γιὰ νὰ εἴμαστε ὅμως ρεαλιστές, θὰ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι τὸ θέμα τῆς ἐπιτυχίας τῶν γραφείων δημοσίων σχέσεων δὲν πρέπει νὰ συνδέεται μόνο μὲ τὸ πρόδλημα τῆς συνειδητοποιήσεως ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων ποὺ ἐπιφορτίζονται τὸ ἔργο αὐτό. Γιατί καὶ μὲν ὅλοι οἱ "Ελληνες λίγο πολὺ ἔχουν κλ' ισμένο μέσα τους κάποιο δημοσιογράφο, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ κοινοτάτη ἀντίληψη περὶ δημοσιογραφίας ἐκείνη ποὺ μπορεῖ νὰ προαγάγῃ τὸ ἔργο τῶν δημοσίων καὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν.

Ἡ λύση λοιπὸν εἶναι μία. Αὐτὴ ποὺ ἐπικράτησε στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερική, ὅπου ἶναι δυνατόν, ἐπικεφαλῆς τῶν γραφείων δημοσίων σχέσεων τοποθετεῖται ἐπαγγελματίας δημοσιογράφος. Ὅπου δὲν εἶναι γιὰ λόγους οἰκονομικοὺς αὐτὸ δυνατό, τὸ γραφεῖο δημοσίων σχέσεων ἢ Τύπου τὸ ἀναλαμδάνουν μὲν ὑπάλληλοι, ἀλλὰ ὄχι σὰν πάρεργο οὔτε καὶ γενικῆς στοιχειώδεις γνώσεις τὶς ὁποῖες θὰ πρέπει οἱ ὑπηρεσίες νὰ τοὺς προσφέουν μὲ μετεκπαιδεύσεις καὶ σεμινάρια.

Θὰ πρέπει κάποτε νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἀρμόδιοι, ὅτι τὸ κράτος μὲ ψυχολογία σπαγγορεμένου, ὅσον ἀφορᾶ τὰ γραφεῖα δημοσίων σχέσεων τῶν ὑπηρεσιῶν τους, εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ ἶναι συνεπὲς μὲ τὴν δηλωμένη ὅτι ὑπεύθυνος πολίτης εἶναι ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἀντικειμενικῶς πληροφορημένος.

ΠΑΝ

Τὰ περιστέρια τοῦ «Ρώϋτερ»

ΤΟ 1849 ὁ Πὼλ Τζούλιους Ρώϋτερ, νοίκιασε σαράντα ταχυδρομικὰ περιστέρια καὶ τοὺς ἀνέθεσε νὰ μεταφέρουν τὶς τιμὲς τοῦ χρηματιστηρίου μεταξὺ Ἀαχεν καὶ Βρυξελλῶν, ξεπερνώντας τὴν ταχύτητα τοῦ τραίνου κατὰ ἑπτὰ ὧρες. Ἀπὸ τὸ ἁπλὸ αὐτὸ ξεκίνημα δημιουργήθηκε τὸ πρακτορεῖο Ρώϋτερ, ἕνα σύστημα ἀνταλλαγῶν εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν ποὺ σήμερα ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα δίκτυα ἐπικοινωνιῶν.

Καθαρὴ ἐπιχείρηση

ΟΤΑΝ τὸ τέχνασμα τοῦ νεαροῦ Γερμανοῦ Τραπεζίτη ξεπεράστηκε ἕνα χρόνο ἀργότερα ἀπὸ τὴν τηλεγραφικὴ σύνδεση Ἀαχεν— Βρυξελλῶν, ὁ Ρώϋτερ ἄρχισε νὰ ἀναζητᾶ μιὰ νέα βάση γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις του. Ἀντελήφθη τὶς μεγάλες δυνατότητες συνδέσεως Ἀγγλίας — Γαλλίας μὲ ἕνα ὑποδρύχιο καλώδιο καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ Λονδίνο.

Ἐκεῖ ὁ Ρώϋτερ καὶ ἡ γυναίκα του πρόσφεραν στοὺς χρηματιστὲς τοῦ Λονδίνου τὶς πιὸ προσφατες πληροφορίες ἀπὸ τὰ οἰκονομικὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης. Ἀργότερα τὶς πληροφορίες αὐτὲς ἄρχισαν νὰ δημοσιεύουν καὶ οἱ βρετανικὲς ἐφημερίδες.

Σ' ὅλον τὸν κόσμο

ΟΤΑΝ τὸ 1889 ὁ Ρώϋτερ πέθανε, εἶχε ἁπλώσῃ τὸ δίκτυό του σὲ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀμερική, τὴν Ἰνδία, τὴν Ἀπω Ἀνατολὴ τὴν Αὐστραλία. Εἶχε πετύχει νὰ ἱδρύσῃ τὸ πρῶτο ταχύσημο πρακτορεῖο ποὺ τροφοδοτοῦσ' μὲ πληροφορίες τοὺς τραπεζίτες, τοὺς βιομηχάνους καὶ τὶς ἐφημερίδες σὲ ὅλο τὸν κόσμο.

Πρόσφατα γιορτάστηκε στὸ Λονδίνο ἡ 125η ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ μὲ ἀποκάλυψη τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἱδρυτοῦ του.

Ἡ Ἐπιθεώρησις Χωροφυλακῆς

ΜΕ ΕΠΙΚΑΙΡΗ ἑορταστικὴ ὕλη γιὰ τὴν 28η Ὀκτωβρίου, ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον τεῦχος τῆς «Ἐπιθεωρήσεως Χωροφυλακῆς» ποὺ ἐκδίδει τὸ τμῆμα δημοσίων σχέσεων τοῦ ἀρχηγείου.

Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: στρατηγοῦ Κατσιμήτρου: Πῶς εἶδαν οἱ Ἰταλοὶ τὸν πόλεμο μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ. Δούρου: μοίραρχου: «Αὐτοὶ ποὺ δὲν ξεχάστηκαν», Ναπ. Δοκανάρη ταγματάρχου: «Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου» κ. ἄ.

ΤΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ
ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ
ΨΥΧΟΕΡΕΥΝΗΤΡΙΑ
Α. ΒΛΑΧΟΥ
Διὰ θέματα ἐπαγγελματικά — Ἐρωτικὰ καὶ παντὸς εἴδους ὑπεθέσεις. Δέχεται πλατεῖα Γεωργίου (20) 1ος ὄροφος
ΤΗΛ. 224-588

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Τὸ Κ.Κ.Ε. ζητεῖ ἄδειαν πρὸς ἔκδοσιν νέων ἐφημερίδων

ΑΘΗΝΑΙ. Μετὰ τὴν παύσιν τῶν ἐφημερίδων «Ριζοσπάστη», καὶ «Ἐλεύθερη Ἑλλάδα» ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ ὑπεδλήθη αἴτησις διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος «Λαϊκὴ Φωνή». Παρομοία αἴτησις ὑπεδλήθη καὶ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοκρατική». Ἀμφότεραι αἱ αἰτήσεις παρεπέμφθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν συσταθεῖσαν δυνάμει τοῦ τελευταίου ψηφίσματος περὶ τύπου.

Ἡ ἐπέτειος στὴ Θεσσαλονίκη

ΘΕΣΝΙΚΗ. Ἀφίκετο ἀεροπορικῶς εἰς τὴν συμπρωτεύουσαν τὸ βασιλικὸ ζεῦγος (Παῦλος καὶ Φρειδερίκη) προκειμένου νὰ παραστῇ εἰς τὸν ἑορτασμὸν ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς πόλεως.

Ἐναντίον ἀμαξοστοιχίας

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁμάδες ἀνταρτῶν ἔδαλον κατὰ ἀμαξοστοιχίας τῆς γραμμῆς Θεσσαλονίκης — Ἀλεξανδρουπόλεως. Ὑπάρχουν πολλὰ θύματα ἐκ τῶν ἀμάχων ἐπιβατῶν.

Ἀντιχολερικὰ στὴν Πάτρα

ΥΠΟ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀνεκοινώθη ὅτι κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ δημάρχου κ. Θ. Ζαφειροπούλου, διετάχθη ἡ συνεχὴς ἀποστολὴ εἰς Πάτρας ἀντιχολερικοῦ ἐμβολίου ὡς καὶ ὁ ψεκασμὸς μὲ Ντὶ Ντὶ Τὶ ἀπὸ ἀεροπλάνων.

Γάλα γιὰ τὰ βρέφη

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς Ἐφοδιασμοῦ κ. Φωκίων Ζαΐμης ἀνεκοίνωσεν ὅτι διετέθησαν εἰς τὸ Πατριωτικὸν ἵδρυμα 704.000 κυτία γάλακτος «ἐδαπορὲ» διὰ νὰ διανεμηθοῦν εἰς τὰ δρέφη.

ΓΑΛΑΞΙΑΣ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
μὲ τοὺς καταπληκτικοὺς τραγουδιστὰς
ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ
ΓΙΩΡΓΟ ΚΕΦΑΛΑ
Τὶς μπριόζες καλλιτέχνιδες
ΣΟΦΗ ΧΑΡΑ
ΒΙΚΥ ΚΑΡΡΑ
ΓΙΟΥΛΑ ΣΙΜΟΥ
Ὁ ὀρχήστρα τοῦ
ΕΞΑΡΧΟΥ
Μπουζούκι, ὁ ἐξαίρετος
ΤΑΚΗΣ ΤΣΑΜΠΑΛΟΣ
Καὶ ἕνα σύνολο ἀπὸ ἐξαιρετικὲς καλλιτέχνιδες.
Ἡ νέα Διεύθυνσις τοῦ Κέντρου
ΦΩΚΙΩΝ
ΤΗΛ. 522-962

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

Η κυβέρνηση τοῦ τίποτα

Ἄρθρο τοῦ κ. Ν. Γ. ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗ
Ὑποψηφίου τῆς ΕΔΗΚ στὴν Ἀχαΐα

Λένε ὅτι ὁ Καραμανλῆς πέτυχε τὴν λύση τοῦ ἐσωτερικοῦ πολιτικοῦ προβλήματος τῆς χώρας, μὲ τὴν ἐμαλὴ μετάδαση ἀπὸ τὴν δικτατορία στὴν δημοκρατία. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ ἀμφισδητήσει κανεὶς μὲ δύο σοδαρὰ ἐπιχειρήματα. Πρῶτα—πρῶτα μὲ τὸ ὅτι τὸν Ἰούνιο τοῦ 1974 ἡ δικτατορία τὰ εἶχε φάει τὰ ψωμιά της καὶ ἔπνεε τὰ λοίσθια. Ὅταν τὸ δηρία ξεψυχάει, ὁ ἥρωας ποὺ καλεῖται, ὕστερα ἀπὸ τὸ φυσικὸ του ξεμπέλδιμα, νὰ σφραγίσει τὸν θάνατό του, εἶναι μένο γιὰ τὶς μοῦζες, ποὺ εἶναι φυσικὸ νὰ ἐνυποψιάζονται ἀπὸ κάτι τέτοιες ζωηρὲς εἰκόνες. Καὶ ὕστερα μὲ τὸ ἐπιχείρημα πὼς ἡ μετάδαση ἔγινε πρὸς μία δημοκρατία προσωπο παγῆ, ποὺ συνέχεια δίνει λύσεις μισὲς καὶ μονόπλευρες σὲ ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα, ποὺ χρόνια περιμένουν τὴν σωστή τους λύση. Ὁλοφάνερη εἶναι σχετικὰ ἡ προσπάθεια τῆς κυδερνήσεως Καραμανλῆ νὰ μὴ δυσαρεστήσει τὰ παραδοσιακὰ ἐρείσματά της, ποὺ εἶναι καὶ οἱ στύλοι τῆς ἐθνοφόρου ἑλληνικῆς Δεξιᾶς καὶ Ἀντίδρασης. Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ μὲ δίκαιη ἀπορία θὰ ρωτοῦσεν ὁ Ἕλληνας πολίτης τί ἔκαμεν ἡ κυδέρνηση Καραμανλῆ ἐπὶ τρία ὁλόκληρα χρόνια — καὶ δέδαια χωρὶς ἐλπίδα νὰ πάρει τὴν ἐλαχίστην ἀπάντηση — εἶναι τὸ ἐξωτερικὸ πρόδλημα. Γιὰ τὰ τρομερὰ χτικὰ ζητήματα ποὺ πολιορκοῦν τὴν θέση τῆς χώρας μας στὸν διεθνὴ χῶρο ἡ κυδέρνηση Καραμανλῆ δὲν ἔκαμεν ἀπολύτως τίποτα. Ἡ χώρα ἐξοπλίζεται πυρετωδῶς κι' αὐτὸ θὰ ἦταν ἀπόλυτα καλό, ἂν ἕνας πόλεμος θὰ μποροῦσε νὰ δώσει τὴν λύση στὸ πρόδλημά μας. Ἀλλὰ αὐτὸ κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ σίγουρο. Ἐξ ἄλλου ἐπειδὴ ὁ Καραμανλῆς θέλει νὰ χειρίζεται αὐτοπροσώπως τὰ σχετικὰ ζητήματα, ὁ ὑπουργὸς του τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν ἔχει, οὔτε ἀπτυξε ποτὲ καμμιὰ πρωτοδουλία, εἶναι μόνον ἕνας ἐν ερπρῆτερ, δραγουμάνος καὶ μεταφορεὺς ἀπόψεων σὲ διάφορες χῶρες κι' ἐπαφὲς, κι' ἔτσι οὔτε αὐτός, οὔτε ὁ ἀποστολεύς του μπόρεσαν νὰ χαλάρωσουν οὐδὲ στὸ ἐλάχιστο τὰ διεθνῆ δίχτυα, στὰ ὁποῖα ἔχει ἐμπλακεῖ ἡ χώρα μας.

Τὰ ζητήματα δὲν εἶναι ἄλυτα. Πρόδλημα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, ποὺ νὰ εἶναι ἄλυτο δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχουν ὅμως λόγοι ποὺ τὰ ζητήματα δὲν προωθοῦνται καὶ δὲν λύνονται. Πρῶτα — πρῶτα λείπει ἀπὸ τὴν Δεξιὰ, ποὺ κυδερνᾶ τὴ χώρα μας, ἡ τόλμη. Γι' αὐτὸ καὶ κεῖνοι ποὺ τὴν ἐκπροσωποῦν προτιμοῦν νὰ μὴ δείχνονται καὶ πολὺ δαρρολέοι, ἀφήνοντας τὸν καιρὸ νὰ κυλάει μὲ τὴν θολὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ χρόνος μπορεῖ νὰ ἐργάζεται γι' αὐτούς. Ἀλλὰ τοὺς διαφεύγει ὅτι τὸ νόμισμα αὐτὸ ἔχει δύο ὄψεις. Κι' ἐπὶ πλέον ὅτι ἂν μ' αὐτὴν τὴν μακρὰ ἀδράνειά τους ὁδηγήσουν τελικὰ τὴν χώρα σὲ λύσεις ἐπιδαλλόμενες ἔξωθεν, θὰ εἶναι πολὺ χειρότερα γιὰ τοὺς Ἕλληνες.

Κι' ὕστερα ὄχι μόνο σὸν χειρισμὸ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ στὸν χειρισμὸ ὅλων τῶν ζητημάτων, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν, πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ἢ ὁποιαδήποτε κυδερνητικὴ πολιτικὴ σκοντάφτει στοὺς διάφορους παράγοντες ποὺ παρεμδάλλονται στὰ γρανάζια τῆς κυδερνητικῆς μηχανῆς, καθὼς ὅλοι αὐτοὶ δεστυχῶς εἴτε εἶναι πράκτορες ἰδιωτικῶν συμφερόντων, εἴτε εἶναι κρατικοὶ λειτουργοὶ καὶ σύμδουλοι στερούμενοι φαντασίας καὶ πνοῆς, σκέτοι οὐραγοὶ τῶν γεγονότων.

Ἔτσι ἂν π.χ. ἐξετάσουμε καὶ τὸ οἰκονομικὸ πρόδλημα τῆς χώρας, θὰ δοῦμε τοὺς ἰδιοῦντες τῆς οἰκονομίας νὰ διαλαλοῦν, πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις πὼς ὅλες οἱ οἰκονομίες τοῦ κόσμου, σήμερα πιὰ ἔχουν περιέλθει σὲ μιὰ κατάσταση στασιμοπληθωρισμοῦ καὶ ἀνεργίας, ἀλλὰ χωρὶς ὁ νοῦς τους νὰ προχωρεῖ σὲ ἐφαρμογὴ θεραπευτικῶν μέτρων. Γιατὶ ἔχει πιὰ στοματήσει γιὰ καλὰ στὰ παλιὰ ἀποτυχημένα μέσα τῆς ὀρδόδοξης οἰκονομικῆς ἐπιστήμης τὸν ἐθνοκτόνο ἀντιπληθωρισμό, συνδυασμένον μὲ ἄγονα πληθωριστικὰ ἐπιδόματα ἀνεργίας καὶ καλόλου δοήθεια στοὺς δυστυχεῖς ὀργανισμοὺς τῆς αὐτοδιοικήσεως, γιὰ τὰ ἔργα τους τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ ἀναζωπυρώσουν τὴν ἐθνικὴν οἰκονομία.

Ἡ κυδέρνηση Καραμανλῆ λοιπὸν προχωρεῖ γιὰ τέταρτον ἤδη χρόνο στὴν ἄγονη γραμμὴ τοῦ τίποτα. Καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ κάνουμε τίποτα, ἂν δὲν τὴν ἀλλάξουμε νὰ ἀναπνεύσει ὁ τόπος ἀποτελεσματικὴ κοινωνικο—οἰκονομικὴ δημοκρατία, ἀπὸ μακρυνόμενος κι' ἀπὸ τὴν ἄγονη διεθνῆ στασιμότητα, πρὸς δραστήριες καὶ προοδευτικὲς ἐξωτερικὲς λύσεις ἀποτελεσματικῶν διαπραγματεύσεων μὲ ὅλους τοὺς γείτονές μας λαούς.

ΝΙΚ. Γ. ΜΠΟΥΚΑΟΥΡΗΣ

Ἀνατολία
ἡλιοστόρ
Νέα ἀντηλιακὴ κάθετη κουρτίνα ποὺ ἀντικαθιστᾶ τὰ κάθε μορφῆς Βενέτικα Στόρια καὶ κουρτίνες γιὰ γραφεῖα, καταστήματα, ξενοδοχεῖα καὶ μοντέρνα σπίτια.
Γιὰ ἄμεση ἐξυπηρέτηση καὶ δωρεὰν καταμέτρηση τηλεφωνήσατε:
ΠΑΤΡΑ:
τηλ. 270.462
(Μαιζῶνος καὶ Γούναρη)
Χ. Ἀσημακόπουλος & Σία

Ἀνέλαδε τὰ καθήκοντά της
ἡ νέα
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
Πατρῶν
ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΝΗ
Γραφεῖον Φιλοποίμενος 49
Τηλέφ. 278-800

ΕΝΑ ΔΥΣΚΟΛΟ ΕΡΩΤΗΜΑ

Ποῦ βαδίζει ἡ Κίνα τώρα χωρὶς τὸν Μάο;

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΡΩΜΗ. Ποιὰ θὰ εἶναι ἡ πορεία τῆς Κίνας. Τώρα ποὺ δὲν ὑπάρχει ὁ «μεγάλος τιμονιέρης», ὁ Μάο; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ προσπαθεῖ νὰ ἀπαντήσει γράφοντας στὸ περιοδικὸ «Πανόραμα» ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος Μάσσιμο Σαλβατόρε.

Πολὺ συχνὰ — γράφει ὁ Μ. Σ. τὸ μυστήριο εἶναι ὁ πατέρας τῆς γοητείας. Πιστεύουμε λοιπὸν ὅτι ἐλάχιστες χῶρες μᾶς φαίνονται τόσο μυστηριώδεις, καὶ γοητευτικὲς, ὅσο ἡ Κίνα. Τὸ μυστήριο ὅμως γιὰ νὰ ζήσει χρειάζεται μύθους καὶ σύμδολα. Στοιχεῖα δηλαδὴ ποὺ δὲν εἶναι οἱ καλύτεροι φίλοι τῆς ἔρευνας καὶ τοῦ κριτικοῦ πνεύματος. Οἱ μῦθοι καὶ τὰ σύμδολα τροφοδοτοῦν τὴν πίστη, ἐνῶ ἡ κριτικὴ καὶ ἡ λογικὴ τροφοδοτοῦν τὴν ἀμφιδολία καὶ ἀπαιτοῦν ἐπαληθεύσεις. Μποροῦμε, λοιπόν, νὰ κατανοήσουμε τὴν Κίνα:

Ὁ Μὰρξ εἶχε πεῖ ὅτι τὰ ὅσα ἰσχυρίζεται ἕνας ἄνθρωπος, μιὰ ὁμάδα ἢ καὶ μιὰ ἰδύνουσα τάξη γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της, ἔστω καὶ ἂν τὸ κάνει καλόπιστα ἀντικατοπτρίζουν μιὰ ὑποκειμενικὴ συνείδηση καὶ ὅτι γιὰ νὰ κρίνουμε τὰ ὅσα κάνει ἕνα ἄτομα ἢ μιὰ κοινωνικὴ τάξη, πρέπει νὰ εἴμαστε σὲ θέση νὰ ἑρμηνεύσουμε τὴν πραγματική τους λειτουργία. Ὅσοι λοιπὸν παρακολούθησαν, στὰ τελευταῖα χρόνια, τὴ «μεγάλη διαφωνία» ξέρουν ὅτι ὁ ἐρυθρὸς τοῦ Μάο καὶ τῆς Νέας Κίνας στηρίχθηκε ἀκριδῶς στὸ γεγονὸς ὅτι ἕνας ὡρισμένος τύπος θαυμαστῶν τῆς Κίνας — Ἰταλοί, Γάλλοι κλπ. — φρόντιζαν νὰ κρίνουν μὲ δάση ἕνα σχῆμα ταύτισης τῶν ὅσων ἔλεγαν, ὁ Μάο καὶ οἱ ὁπαδοί του, καὶ τῶν ὅσων στὴν πραγματικότητα συνέδαιναν. Τὸ σχῆμα αὐτό, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ὑγραμμίσουμε, ἔγινε κομμάτια τὴ στιγμὴ ποὺ ὅλοι κατάλαδαν ξεκάθαρα ὅτι ἡ εἰκόνα τοῦ ἑαυτοῦ τους, καὶ τῆς κοινωνίας ποὺ πρόσφεραν οἱ Κινέζοι, ἦταν τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῶν συγκρούσεων γιὰ τὴν ἐξουσία καὶ τὴν ἐξυπηρέτηση συμφερόντων ὅτι τὸ σύνθημα, σχετικὰ μὲ τὴν πρωτοδουλία τῶν μαζῶν ποὺ τοποθετοῦνταν πάνω ἀπ' ὅλα, ἔκρυδε τρόπους χειραγώγησης ποὺ διέδεταν οἱ μεγάλες ὀργανωμένες ὁμάδες, τῆς ἐξουσίας, οἱ ὁποῖες ἀνταγωνίζονταν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη καὶ ὅτι οἱ νικητὲς σταδεροποιοῦσαν τὴ νίκη τους μὲ τὴν παραμόρφωση τῶν ὅσων συνέδησαν καθὼς καὶ μὲ τὴν κινητοποίηση τῶν μεγάλων μαζῶν «μετὰ τὰ γεγονότα».

Δὲν πρέπει νὰ σκεφθοῦμε ἐπιπόλαια καὶ νὰ ποῦμε ὅτι ὅλα αὐτὰ ἄρχισαν μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μάο. Πράγματι, ὁλόκληρη ἡ Μορφωτικὴ Ἐπανάσταση, ἀποτέλεσε, σὲ τεράστια κλίμακα μιὰ ἀπόδειξη χρησιμοποίησης αὐτῆς τῆς τεχνικῆς. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτή, ὁ Χούα Κοῦο Φένγκ, ἐξουδετερώνοντας κατὰ κάποιο τρόπο τὴ «συμμαρία τῶν τεσσάρων», ὑπῆρξε ὁ γνήσιος κληρονόμος ἐκείνου ὁ ὁποίος εἶχε ἐξουδετερώσει, κατὰ κάποιο τρόπο, τὸν Λιοῦ Σιάο Σί, τὸν Λὶν Πιάο καὶ τόσους ἄλλους.

Ἡ οὐσία τῆς τεχνικῆς αὐτῆς, συνίσταται στὴν ἀπομόνωση τῶν ἀντιπάλων, στὴν καταγγελία τῶν πλέον φρικιαστικῶν ἐγκλημάτων ποὺ αὐτοὶ ἔχουν δια πράξει, στὴν τουλάχιστο πολιτική τους ἐξαφάνιση καὶ στὴν κινητοποίηση τῶν μαζῶν ἐναντίον τῆς «μαύρης γραμμῆς». Οἱ ἀντίπαλοι δὲν ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ ἀπαντήσουν κάνοντας πολιτικὸ ἀγώνα. δὲν μποροῦν νὰ ὀργανώσουν νόμιμα τὴν ἀντίστασή τους, δὲν μποροῦν ν' ἀγωνισοῦν γιὰ τὴν ἐπιδολὴ τῶν ἰδεῶν τους στὰ πλαίσια μιᾶς ἀναμέτρησης τῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων, μὲ τὴν δυνατότητα νὰ κερδίσουν ἢ νὰ χάσουν, παρσμένοντας ὀντότητες πολιτικὰ καὶ ἠθικὰ σεδαστὲς. Σήμερα, νικητὴς εἶναι ὁ Χούα Κοῦο Φένγκ, ποὺ μὲ τὴν νίκη του ἔδαλε τὶς δάσεις γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὴν ἐξουσία τοῦ Τένγκ Χσιάο Πίνγκ.

Ὅσο καὶ ἂν ἡ κάθε κοινωνία ἢ τὸ κάθε ἔθνος ἔχει τὶς δικές του ἱστορικὲς ἰδιομορφίες, δὲν μποροῦμε νὰ μὴ διαπιστώσουμε ὅτι ἡ τεχνική, γιὰ τὴν ὁποία μιλήσαμε, εἶναι στὴν οὐσία της σοδιετικὴ — σταλινική. Δὲν ἀποτελεῖ καδόλου προϊὸν κινεζικῆς ἰδιομορφίας καὶ δὲν σέδεται τοὺς κανονισμοὺς τῆς πολιτικῆς δημοκρατίας. Συνεπῶς, μποροῦμε νὰ ἀναρωτηθοῦμε, πέρα ἀπὸ τοὺς μύθους, γιὰ τὴν πραγματικὴ τῆς λειτουργία. Πιστεύω ὅτι οἱ παράγοντες ποὺ ἐπηρέασαν, περισσότερο, τὴν κινεζικὴ ἱστορία, μετὰ τὸ 1949, εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

1. Ἡ καθυστέρηση στὸν οἰκονομικὸ τομέα καὶ ὁ ἀγώνας γιὰ τὸ ξεπέρασμά της.

2. Ἡ ἀνάληψη τοῦ ρόλου τῆς κοινωνίας, στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμό, ἀπὸ ἕνα Κομμουνιστικὸ Κόμμα ποὺ παίζει ἕναν ἱστορικὸ προοδευτικὸ ρόλο. Στὴν Κίνα, δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν ἐναλλακτικὲς λύσεις. Τὸ κόμμα ποὺ ἀνέλαδε τὸν ρόλο τοῦ ὁδηγοῦ, δηλαδὴ τὸ Κ.Κ. ἦταν ἕνα κόμμα πολιτικὰ καὶ ἰδεολογικὰ ἀπολυταρχικό.

Στὴν συνέχεια θὰ ἤθελα νὰ παραδέσω αὐτοὺς ποὺ θεωρῶ «ἀντικειμενικὰ» γενεσιουργοὺς λόγους τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἰδεολογικοῦ ἀπολυταρχισμοῦ καὶ νὰ κάνω ἕναν διαχωρισμὸ ἀνάμεσα στὴ «μαοϊκὴ» καὶ «μεταμαοϊκὴ» περίοδο, ὅσον ἀφορᾶ στὴν ἰδιομ